Motion till riksdagen 1986/87:So156

Alf Svensson (c)

De homosexuellas situation i samhället (prop. 1986/87:124)

Ett samhälle bör inte vara neutralt till sin egen stabilitet och sin egen överlevnad. Samhällets stabilitet är i hög grad beroende på de naturliga sociala gruppernas stabilitet. Den viktigaste naturliga sociala gruppen är familjen byggd på det heterosexuella äktenskapet. Det är kds uppfattning att samhället bör stötta och uppmuntra ingåendet av stabila familjerelationer. Det bör ske genom normerande lagstiftning och samhällelig information.

Det demokratiska samhället måste värna om rätten till pluralism och mångfald. Grundstenen till detta är tankarna om människovärdet som har sina djupaste rötter i den kristna människosynen. Varje människoliv har ett okränkbart värde, alla människor har ett lika värde och varje människa är unik. Utifrån detta perspektiv skall ingen behöva utsättas för kränkande behandling. Homosexuella människor har samma rätt till detta som andra människor.

Lagstiftaren skall inte agera "polis" när det gäller vuxna människors fria vilja till sexuellt samliv. Detta är en principiellt viktig syn på den sexuella samlevnaden människor emellan. Så länge ett sexuellt samliv inte skadar parterna eller tredje man så är det utanför lagstiftningens kompetens. Det bör dock betonas att det inte är enkelt att ange skadeeffekten i ett längre perspektiv. Här torde finnas behov av en grundläggande forskning.

Denna principiella syn som gäller både heterosexuellt och homosexuellt samliv utgör dock inget hinder för samhället att i generella termer rekommendera och stimulera till ett samlevnadsmönster byggt på grundläggande principer om familjestabilitet. I sitt remissvar på homosexutredningen skrev Svenska kommunförbundets förbundsstyrelse följande: "Förbundsstyrelsen menar att homosexuella ska betraktas som fullvärdiga individer, men vill därmed inte hävda att homosexualitet är likvärdigt med heterosexualitet. Den biologiska förutsättningen för samhällets fortbestånd är heterosexualitet. Ett samhälle utan heterosexualitet fortlever inte. Detta konstaterande innebär i praktiken att samhället måste understödja och befrämja heterosexuellt beteende och i skilda sammanhang föra fram denna grundvärdering. Förbundsstyrelsen saknar detta perspektiv i kommitténs arbete. Konsekvensen av det av styrelsen förda resonemanget blir att homosexualitet måste betraktas som ett beteende som avviker från det normala, vilket emellertid inte är liktydigt med att homosexuella inte ska mötas med full respekt och värdighet."

Detta är enligt vårt synsätt den principiella ställning samhället måste ha i synen på homosexualitet. Ett "genuint' homosexuellt samhälle överlever

inte, det saknar framtid. Det är dessutom tveksamt om det över huvud taget har existerat "genuin" homosexualitet. Det är märkligt att varken utredningen eller propositionen för ett djupare resonemang om homosexualitetens bakgrund. Det tycks finnas en rädsla för forskning kring homosexualitetens uppkomst.

Det har ibland hävdats att homosexualitet skulle vara medfödd. Med uttrycket homosexuell läggning antyder propositionen en liknande ansats. I tanken ligger förmodligen bedömningen att den "homosexuella läggningen" skulle vara genetiskt betingad. Det finns dock inga forskningsresultat som pekar i denna riktning. Dessutom kan man notera att om det funnes en "genuin" homosexualitet så skulle den inte fortplantats. Det genetiska underlaget skulle alltså fortlöpande ha minskats. Mycket tyder i stället på att homosexualitet är en form av social anpassning. Identifikationsprocessen torde inte sakna betydelse i sammanhanget.

Förslaget om att homosexuell samlevnad skulle i en särskild lag jämställas med heterosexuella sambor, enligt den lag som riksdagen nyligen antog, bygger på ett diffust underlag. Det framgår med önskvärd tydlighet av propositionen: "Visserligen har utredningen inte lyckats utröna hur vanliga homosexuella samboförhållanden är..." och "Även om vår kunskap om de homosexuellas situation alltjämt är bristfällig, anser jag det därför berättigat att dra slutsatsen att det behövs lagregler om homosexuella samboförhållanden på motsvarande sätt som i fråga om heterosexuella", skriver föredragande statsrådet.

Det är märkligt att regeringen med sitt föslag till ett tredje klassens "äktenskap" för homosexuella vill lösa ett problem som den har så lite kunskap om. I förslaget till sambolag för heterosexuella anfördes som avgörande skäl för lagstiftningen att den typen av samlevnad var så vanlig. Det skälet kan mot bakgrund av regeringens brist på vetande inte anföras här.

Lika lite som det finns och fanns skäl att införa den s. k. sambolagen som ett andra klassens äktenskap finns det skäl att införa ett tredje klassens för homosexuella.

I och för sig är det lovvärt att regeringen har ambitionen att homosexuella, i likhet med andra grupper, skall skyddas mot kränkande diskriminering. Men det är tveksamt om förslaget till diskrimineringsförbud i brottsbalken är relevant. Genom den skrivning som föreslås särskiljer man en grupp med visst sexuellt beteende, vilken skyddas mot diskriminering. Konsekvensen blir att homosexuell läggning skyddas mot diskriminering men inte en heterosexuell läggning.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen avslår förslaget till ändring av brottsbalken,
2. att riksdagen avslår förslaget till lag om homosexuella sambor.

Stockholm den 21 april 1987

Alf Svensson (c)

gotab Stockholm 1987